

Sygn. akt XIII U 2361/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Młyński
Protokolant:	sekr. sądowy Weronika Stopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

z udziałem A. W.

przeciwko (...) Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

od decyzji (...) Oddział w W.

z dnia 20 lipca 2016 r. nr (...)

1. Oddala odwołanie,

2. Zasądza od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. kwotę 4800 (cztery tysiące osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **XIII U 2361/16**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 18 ust. 1 i 3, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963) oraz art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 581 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne A. W. jako zleceniobiorcy u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wynosi:

Miesiąc/ rok	Kod ubezpieczenia	Podstawa wymiaru składek	Składka na ubezpieczenie zdrowotne		

na ubezpieczenia	na ubezpieczenie								
Emerytalne i rentowe	Chorobowe	Wypadkowe	Zdrowotne						
07-2013	(...)	2 033,00 zł		2 033,00 zł	1 804,08 zł	162,37 zł			
08-2013	(...)	2 761,00 zł		2 761,00 zł	2 450,11 zł	220,51 zł			
09-2013	(...)	2 640,00 zł		2 640,00 zł	2 342,74 zł	2 10,85 zł			
10-2013	(...)	2 365,00 zł		2 365,00 zł	2 098,70 zł	188,88 zł			
11-2013	(...)	2 904,00 zł		2 904,00 zł	2 577,01 zł	23 1,93 zł			
12-2013	(...)	2 640,00 zł		2 640,00 zł	2 342,74 zł	2 10,85 zł			
01-2014	(...)	2 772,00 zł		2 772,00 zł	2 459,87 zł	221 39 zł			
02-2014	(...)	2 657,00 zł		2 657,00 zł	2 357,82 zł	2 12,20 zł			
03-2014	(...)	2 244,00 zł		2 244,00 zł	1 991,33 zł	179,22 zł			

04-2014	(...)	2 772,00 zł		2 772,00 zł	2 459,87 zł	221,39 zł				
05-2014	(...)	2 640,00 zł		2 640,00 zł	2 342,74 zł	2 10,85 zł				
06-2014	(...)	2 640,00 zł		2 640,00 zł	2 342,74 zł	210,85 zł				
07-2014	(...)	2 508,00 zł		2 508,00 zł	2 225,60 zł	200,30 zł				
08-2014	(...)	2 640,00 zł		2 640,00 zł	2 342,74 zł	210,85 zł				
09-2014	(...)	1 364,00 zł		1 364,00 zł	1 210,41 zł	108,94 zł				
10-2014	(...)	2 640,00 zł		2 640,00 zł	2 342,74 zł	210,85 zł				
11-2014	(...)	2 692,00 zł		2 692,00 zł	2 388,88 zł	215,00 zł				
03-2015	(...)	2 376,00 zł		2 376,00 zł	2 108,46 zł	189,76 zł				
04-2015	(...)	2 904,00 zł		2 904,00 zł	2 577,01 zł	23 1,93 zł				
05-2015	(...)	2 662,00 zł		2 662,00 zł	2 362,26 zł	212,60 zł				

06-2015	(...)	2 673,00 zł		2 673,00 zł	2 372,02 zł	213,48 zł				
07-2015	(...)	2 658,00 zł		2 658,00 zł	2 358,71 zł	212,28 zł				
08-2015	(...)	2 026,00 zł		2 026,00 zł	1 797,87 zł	161,81 zł				
09-2015	(...)	444,00 zł		444,00 zł	394,01 zł	35,46 zł				
10-2015	(...)	1 010,00 zł		1 010,00 zł	896,27 zł	80,66 zł				
11-2015	(...)	3 225,00 zł		3 225,00 zł	2 86 1,86 zł	257,57 zł				

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że na podstawie materiałów zgromadzonych w wyniku kontroli płatnika składek w zakresie między innymi prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, organ rentowy stwierdził, że (...) Sp. z o.o. jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umów zlecenia zawartych z ubezpieczonym.

Z tego względu, płatnik składek (...) Sp. z o.o., od kwot przychodów brutto osiągniętych w miesiącach: w 7/2013 r. od przychodu w wysokości 1983,00 zł brutto, w 8/2013 r. od przychodu w wysokości 2711,00 zł brutto, w 9/2013 r. od przychodu w wysokości 2590,00 zł brutto, w 10/2013 r. od przychodu w wysokości 2315,00 zł brutto, w 11/2013 r. od przychodu w wysokości 2854,00 zł brutto, w 12/2013 r. od przychodu w wysokości 2590,00 zł brutto, w 1/2014 r. od przychodu w wysokości 2722,00 zł brutto, w 2/2014 r. od przychodu w wysokości 2607,00 zł brutto; w 3/2014 r. od przychodu w wysokości 2194,00 zł brutto, w 4/2014 r. od przychodu w wysokości 2722,00 zł brutto, w 5/2014 r. od przychodu w wysokości 2590,00 zł brutto, w 6/2014 r. od przychodu w wysokości 2590,00 zł brutto, w 7/2014 r. od przychodu w wysokości 2458,00 zł brutto, w 8/2014 r. od przychodu w wysokości 2590,00 zł brutto, w 9/2014 r. od przychodu w wysokości 1314,00 zł brutto, w 10/2014 r. od przychodu w wysokości 2590,00 zł brutto, w 11/2014 r. od przychodu w wysokości 2642,00 zł brutto, w 3/2015 r. od przychodu w wysokości 2326,00 zł brutto, w 4/2015 r. od przychodu w wysokości 2854,00 zł brutto, w 5/2015 r. od przychodu w wysokości 2612,00 zł brutto, w 6/2015 r. od przychodu w wysokości 2623,00 zł brutto, w 7/2015 r. od przychodu w wysokości 2608,00 zł brutto, w 8/2015 r. od przychodu w wysokości 1976,00 zł brutto, w 9/2015 r. od przychodu w wysokości 394,00 zł brutto, w 10/2015 r. od przychodu w wysokości 960,00 zł brutto, w 11/2015 r. od przychodu w wysokości 3175,00 zł brutto zobowiązany był naliczyć i zadeklarować składki na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe oraz na ubezpieczenie zdrowotne.

Pozwany organ wskazał, że płatnik składek zawarł z A. W. następujące umowy zlecenia realizowane równolegle: umowa z dnia 3.06.2013 r., przedmiot: kolportaż ulotek i materiałów reklamowych z przyznanym wynagrodzeniem 50,00 zł.; umowa z dnia 4.06.2013 r. przedmiot: ochrona mienia; umowa z dnia 1.02.2015 r. przedmiot: kolportaż ulotek i materiałów reklamowych z przyznanym wynagrodzeniem 50,00 zł.; umowa z dnia 2.02.2015 r. przedmiot: ochrona mienia.

Płatnik składek, z tytułu umowy na kolportaż materiałów reklamowych z przyznanym wynagrodzeniem w wysokości 50,00 zł brutto miesięcznie zgłosił zleceniobiorcę do ubezpieczeń społecznych i deklarował za ww. obowiązkowe składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne. Z tytułu umowy na ochronę mienia płatnik deklarował wyłącznie składki na ubezpieczenie zdrowotne.

(...) Sp. z o.o. zwana dalej (...) zawarła ze spółką (...) Sp. z o.o. zwaną dalej (...) dwie umowy: jedną umowę o świadczenie usług reklamowych z dnia 1 grudnia 2012r. i drugą umowę o współpracy z dnia 1 marca 2013 r.

Umowa o świadczenie usług reklamowych w swym przedmiocie określała, że zleceniodawca zleca, a zleceniobiorca zobowiązuje się świadczyć usługi stałej, kompleksowej obsługi reklamowej zleceniodawcy w tym realizować i rozpowszechniać materiały reklamowe dotyczące produktów, usług, znaków handlowych zleceniodawcy.

W ramach umowy zleceniobiorca zobowiązał się w szczególności do: planowania strategii reklamowych zleceniobiorcy, wykonywania prac kreatywnych i projektowych w zakresie usług reklamowych, wykonywania prac produkcyjno - poligraficznych dotyczących materiałów reklamowych, rozpowszechniania materiałów reklamowych poprzez ich kolportaż, zakupu mediów oraz negocjowanie z mediami najkorzystniejszych dla zleceniobiorcy warunków oraz rabatów, dostarczania analiz rynkowych dotyczących zleceniodawcy, reprezentowania interesów zleceniodawcy wobec podwykonawców i negocjowania z nimi najkorzystniejszych dla zleceniodawcy warunków.

Natomiast w ramach umowy o współpracy z 01.03.2013r. zleceniobiorca zobowiązał się w szczególności do: rzetelnego wykonywania powierzonych zleceń transportu i usług porządkowych, wykonywania prac związanych z administracją biura, pozyskiwania pracowników i kontrahentów na rzecz zleceniodawcy, reprezentowania interesów zleceniodawcy wobec podwykonawców i negocjowania z nimi najkorzystniejszych dla zleceniodawcy warunków.

Płatnik składek w toku kontroli okazał faktury VAT wystawione przez (...) Sp. z o.o. za wykonanie usług zleczanych przez (...) Sp. z o.o. w zakresie: kolportażu ulotek na danym terenie, analizy rynku, wstępnej analizy rynku na wskazanym terenie, pozyskiwania pracowników na wskazanym terenie, pozyskiwania kontrahentów na wskazanym terenie i usług administracyjnych.

Do ww. faktur załączniki stanowią zamówienia (...) Sp. z o.o., z których wynika, że w okresie od 01.01.2013 r. do 31.08.2015 r. płatnik składek zamówił we (...) Sp. z o.o. kolportaż ponad 12 000 000 sztuk ulotek reklamowych. Z przedłożonych faktur na zakup materiałów reklamowych wynika, że płatnik w 2013 r., 2014 r. i 2015 r. zakupił łącznie 156 250 sztuk ulotek reklamowych.

Natomiast z analizy materiału kontrolnego w ocenie organu rentowego wynika, że spółka nie miała rzeczywistej możliwości wyprodukowania takiej ilości ulotek, której kolportaż zamówiła we (...) Sp. z o. o. Tym bardziej ulotek tych nie wystarczyłoby dla zleceniobiorców (...) Sp. z o.o.

Zdaniem organu różnica między ilością zakupionych i wyprodukowanych ulotek, a ilością jaką mieliby kolportować zleceniobiorcy podważa wiarygodność danych dotyczących ilości dystrybuowanych ulotek oraz poniesionych w związku z tym kosztów, przede wszystkim jednak kosztów wynagrodzeń za kolportaż ulotek.

Płatnik zawarł umowy na kolportaż ulotek i materiałów reklamowych ze 169 608 osobami w przeciągu 3 lat:

- w 2013 r. umowy wykonywało 50 269 osób,

- w 2014 r. umowy wykonywało 57 017 osób
- w 2015 r. umowy wykonywało 62 322 osób.

Przyjmując, że każdy z ww. zleceniobiorców rozniósł tylko po 100 szt. ulotek, daje to łącznie 16 960 800 szt. ulotek.

Zakładając, że wszystkie materiały reklamowe były drukowane w formacie A5, do ich produkcji niezbędny byłby zakup 16.960 ryz papieru kserograficznego formatu A4 tylko do wyprodukowanych ulotek kolportowanych przez zleceniobiorców (...) Sp. z o.o.

Z powyższego w ocenie organu rentowego wynika, że zleceniobiorcy (...) Sp. z o.o. nie mogli roznosić ulotek, których spółka nie zakupiła, tym samym nie wykonywali czynności określonych w umowach.

W ocenie organu rentowego, zleceniodawca zawarł umowę na kolportaż ulotek tylko w kontekście wyłączenia z obowiązku deklarowania składek na obowiązkowe ubezpieczenia z tytułu świadczenia usług ochrony mienia.

W związku z powyższym, obie umowy zawarte przez zleceniobiorcę z (...) Sp. z o.o. stanowią tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego. Płatnik składek nie naliczył i nie zadeklarował składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe od wynagrodzeń wypłaconych z tytułu wykonywania przez zleceniobiorcę umów zlecenia na ochronę mienia.

Konkludując, mimo tego, iż (...) Sp. z o.o. zawarł z ubezpieczonym cztery umowy zlecenia, każdą z nich na wykonywanie innych czynności, to faktycznie, na ich podstawie realizowane były tylko usługi ochrony mienia.

Z tego względu organ rentowy stwierdził, że przychód uzyskany z tytułu zawartych umów o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia, stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, złożyła odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości. Decyzji tej zarzuciła:

- obrazę przepisów postępowania, tj. art. 87 ust. 1 pkt 1) i 5) Ustawy o sus, mającą bezpośredni wpływ na treść błędnej decyzji, a polegającą na nie przeprowadzeniu kompleksowego postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i nie wyjaśnieniu stanu faktycznego oraz wydaniu decyzji jedynie w oparciu o materiał pochodzący z dowolnie i bezpodstawnie zinterpretowanych przez ZUS dokumentów, przy całkowitym zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z zeznań osób, których postępowanie dotyczy (przesłuchano jedynie prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o.), a których to zeznania miałyby istotny wpływ na ustalenie przyczyn zawarcia przez strony dwóch umów zleceń, rzeczywistej realizacji umowy dotyczącej kolportażu ulotek i wobec tego braku cech pozorności umowy zlecenia, którą to pozornosc wyinterpretował błędnie ZUS w kwestionowanej decyzji;

- naruszenie prawa procesowego, **a mianowicie** art. 107 § 1 i 3 kpa, **w** zw. z art. 123 ustawy o sus poprzez sporządzenie uzasadnienia w sposób, uniemożliwiający odtworzenie procesu decyzyjnego organu wydającego zaskarżoną decyzję, prowadzącego do wydania zaskarżonego orzeczenia, a co w konsekwencji uniemożliwia dokonanie merytorycznej kontroli jego prawidłowości, przejawiające się w szczególności w braku relacji z przyczyn oparcia rozstrzygnięcia na uznanych przez ZUS dowodach i braku relacji z procesem subsumpcji;

- obrazę prawa materialnego, tj. art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 65 § 2 k.c. w zw. z art. 9 ust 2. ustawy o sus w brzmieniu obowiązującym przed 01 stycznia 2016 roku poprzez niewłaściwą interpretację przepisów ustawy z dnia 18.12.2014 roku -o zmianie ustawy o sus (Dz. U. z 2014 poz. 1831) i ich niewłaściwą wykładnię, sprowadzającą się do przyjęcia, że o ukształtowaniu stosunku prawnego pomiędzy zleceniodawcą i zleceniobiorcą w ramach jednej lub kilku umów rozstrzyga nie zgodny zamiar stron, a interpretacja podmiotu zewnętrznego wobec tych umów, zmierzającego do maksymalizacji naliczonych składek na

ubezpieczenie społeczne, mimo swobody ukształtowania sytuacji w tym zakresie dopuszczonej przez ustawodawcę przed zmianami stanu prawnego (tj. przed dniem 1 stycznia 2016 roku).

Biorąc powyższe zarzuty pod uwagę, wniosła o uwzględnienie odwołania i zmianę zaskarżonej decyzji ZUS jako w całości niezgodnej z prawem z powodu wskazanych wyżej naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego, mających istotny wpływ na wynik sprawy oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez ustalenie, że zawarte umowy zlecenia kolportażu ulotek nie były czynnościami pozornymi a (...) Spółka z o.o. nie była zobowiązana do naliczania i zadeklarowania składki na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalno/rentowe, wypadkowe i zdrowotne w wyżej wysokości niż to uczyniła od zawartych umów ochrony mienia oraz o orzeczenie o kosztach postępowania zgodnie z treścią norm przepisanych.

Nadto, wniosła o dopuszczenie dowodu z przesłuchania uczestnika A. W. w charakterze strony na okoliczności związane z wykonywaniem umów zlecenia oraz na inne, wskazane w uzasadnieniu odwołania oraz o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze strony prezesa zarządu odwołującej się spółki – (...) na okoliczność ustalenia, że zawarte z uczestnikiem umowy zlecenia miały rzeczywisty charakter i nie nosiły cech pozorności jak również ilości o rodzaju roznoszonych ulotek i materiałów reklamowych w ramach wykonywanych umów zleceń.

W ocenie skarżącej, przyjęcie przez pozwany organ rentowy tezy, że umowa na kolportaż ulotek i materiałów reklamowych miała charakter pozorny i faktycznie nie była wykonywana, a świadczona była jedynie umowa na ochronę mienia, jest bezpodstawna i nieuprawniona. Z analizy przeprowadzonej przez inspektorów kontroli wynikało, że kwestionowanie realizowania spornej umowy zlecenia, dotyczącej kolportażu ulotek wynikało wyłącznie z czysto teoretycznych obliczeń: porównania ilości zakupionych przez (...) Sp. z o.o. materiałów reklamowych i papieru, przeznaczonego do wyprodukowania takich materiałów we własnym zakresie z ilością osób zajmujących się ich dystrybucją. Według obliczeń ZUS do wyprodukowania 16.960.800 sztuk ulotek niezbędne było zakupienie 16.960 ryz papieru. Tymczasem, spółka posiada rachunki na zakup „jedynie” nieco ponad 10.000 ryz papieru.

Zdaniem odwołującej obliczenia te posiadają oprócz waloru hipotetyczności i spekulatywności, trzy błędne założenia, które legły u podstaw nieprawidłowego rozumowania ZUS: otóż po pierwsze – część materiałów reklamowych spółka zakupiła za zewnątrz, co nie zostało wzięte pod uwagę przez organ rentowy, po drugie – nie ma żadnych racjonalnych podstaw by przyjąć, że ulotki miały format A5, po trzecie – skoro jakiś papier do produkcji materiałów reklamowych został zakupiony (czego ZUS nie kwestionuje), to nawet nie bilansowanie się ilości zakupionego papieru z ilością zawartych umów na kolportaż nie pozwala na uznanie, iż to właśnie w odniesieniu do umowy zawartej z uczestnikiem, której dotyczy sporna decyzja doszło do jej pozornego zawarcia i niezrealizowania w praktyce.

Ponadto, organ rentowy wydający zaskarżoną decyzję nie dokonał jakichkolwiek ustaleń w oparciu o zeznania osób, które uczestniczyły zarówno w zawarciu jak i realizacji spornych umów zlecenia. Tym samym nie były przedmiotem ustaleń przyczyny, dla których strony tak właśnie uregulowały swój stosunek prawny, nie podlegała też weryfikacji kwestia rzeczywistej relacji strony umowy zlecenia – mimo zarzutu jej pozorności. Doprowadziło to do błędnego ustalenia stanu faktycznego.

Reasumując, w ocenie odwołującej uznać należy, że zaskarżona decyzja jest całkowicie dowolna, a zatem nieprawidłowa i nie oparta na rzeczywistym stanie faktycznym i winna być zmieniona w postulowanym kierunku.

Pozwany organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości, gdyż zaskarżona decyzja jest prawnie i faktycznie uzasadniona oraz o zasądzenie od odwołującego się na rzecz organu rentowego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy przytoczył argumentację tożsamą, jak w zaskarżonej decyzji.

Ubezpieczony A. W. nie zajął stanowiska w sprawie (k. 76 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym z dnia 21 czerwca 2001 r. pod nr KRS (...). Głównym przedmiotem działalności spółki jest działalność ochroniarska, z wyłączeniem obsługi systemów bezpieczeństwa (k. 31 i nast. a.s.).

Odwołująca zawarła z (...) Sp. z o.o. dwie umowy: w dniu 1 grudnia 2012 r. umowę o świadczenie usług reklamowych (umowa o świadczenie usług reklamowych – k. 91-103 t. I akt kontroli znajdujących się na płycie CD), a w dniu 1 marca 2013 r. umowę o współpracy (umowa o współpracy – k. 79-89 t. I akt kontroli znajdujących się na płycie CD).

Umowa o świadczenie usług reklamowych w przedmiocie umowy określała, że zleceniodawca ((...) Sp. z o.o.) zleca, a zleceniobiorca ((...) Sp. z o.o.) zobowiązuje się świadczyć usługi stałej, kompleksowej obsługi reklamowej zleceniodawcy, w tym realizować i rozpowszechniać materiały reklamowe dotyczące produktów, usług, znaków handlowych zleceniodawcy.

W ramach tej umowy, zleceniobiorca zobowiązał się w szczególności do: planowania strategii reklamowych zleceniobiorcy, wykonywania prac kreatywnych i projektowych w zakresie usług reklamowych, wykonywania prac produkcyjno-poligraficznych dotyczących materiałów reklamowych, rozpowszechniania materiałów reklamowych poprzez ich kolportaż, zakupu mediów oraz negocjowanie z mediami najkorzystniejszych dla zleceniobiorcy warunków oraz rabatów, dostarczania analiz rynkowych dotyczących zleceniodawcy i reprezentowania interesów zleceniodawcy wobec podwykonawców i negocjowania z nimi najkorzystniejszych warunków.

Z kolei umowa współpracy w przedmiocie umowy określała, że zleceniodawca ((...) Sp. z o.o.) zleca, a zleceniobiorca ((...) Sp. z o.o.) zobowiązuje się świadczyć usługi stałej, kompleksowej obsługi zleceniodawcy przez zleceniobiorcę.

Natomiast w ramach tej umowy, zleceniobiorca zobowiązał się w szczególności do: rzetelnego wykonywania powierzonych zleceń transportu i usług porządkowych, wykonywania prac związanych z administracją biura, pozyskiwania pracowników i kontrahentów na rzecz zleceniodawcy oraz do reprezentowania interesów zleceniodawcy wobec podwykonawców i negocjowania z nimi najkorzystniejszych dla zleceniodawcy warunków.

Skarżąca się spółka zawarła z A. W. po dwie umowy zlecenia realizowane równolegle. Przedmiotem jednej umowy datowanej na 3 czerwca 2013 r. był kolportaż ulotek i materiałów reklamowych z wynagrodzeniem w wysokości 50 zł, przedmiotem drugiej umowy datowanej na 4 czerwca 2013 r. była ochrona mienia. Następnie przedmiotem jednej umowy datowanej na 1 lutego 2015 r. był kolportaż ulotek i materiałów reklamowych z wynagrodzeniem w wysokości 50 zł, przedmiotem drugiej umowy datowanej na 2 lutego 2015 r. była ochrona mienia (akta kontroli znajdujące się na płycie CD).

A. W. w odwołującej się spółce pracuje w grupie interwencyjnej, jeździ samochodem oznakowanym E. w dwuosobowym patrolu. Jego praca polega na udziale w interwencjach związanych z alarmami chronionych obiektów, tj. banków, domów, mieszkań. Ubezpieczony nie wykonuje w spółce innej pracy. A. W. w dacie zawierania umów z 3 czerwca 2013 r. i 1 lutego 2015 r. powiedziano, że umowa na roznoszenie ulotek została zawarta po to, że jeśli będzie taka potrzeba to ubezpieczony będzie roznosił ulotki – jednak ubezpieczony nigdy ich nie roznosił, chociaż otrzymywał wynagrodzenie również z tych umów. Skarżący w czasie pracy interwencyjnej zostawił wizytówki bądź bandery, które zawieszał na nowych obiektach chronionych. Każdy punkt jest oklejony logiem odwołującej się spółki, naklejaniem jest na szyby w miejscu widocznym (zeznania ubezpieczonego, k. 77 a.s.)

Płatnik składek z tytułu umowy na kolportaż materiałów reklamowych, zgłosił A. W. do ubezpieczeń społecznych i deklarował za ubezpieczonego obowiązkowe składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i zdrowotne oraz FGŚP.

Natomiast z tytułu umowy o świadczenie usług ochrony mienia klientów zleceniodawcy, płatnik zgłosił ww. ubezpieczonego do ubezpieczenia zdrowotnego i deklarował wyłącznie składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne.

Odwołująca zadeklarowała za A. W. składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe od podstawy wymiaru składek wynoszącej 50 zł.

Mając na uwadze powyższe, pozwany organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję w dniu 20 lipca 2016 r. (decyzja – akta rentowe).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy i w aktach rentowych. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia autentyczności i rzetelności sporządzenia wskazanych wyżej dokumentów. W ocenie Sądu wszystkie okoliczności sporne zostały dostatecznie udowodnione na gruncie niniejszej sprawy. Z zeznań ubezpieczonego wynika wprost, iż nie wykonywał on w spornym okresie innej niż ochrona mienia pracy na rzecz odwołującej się spółki, zaś zawarcie umów dotyczących roznoszenia ulotek nastąpiło według wyjaśnień pracodawcy w celu hipotetycznego wykonywania tej pracy, jeśli zaszłaby taka potrzeba – ubezpieczony zeznał jednak jednoznacznie, iż okoliczność ta nie wystąpiła w czasie trwania spornych umów. Natomiast za niewiarygodne w całości, Sąd uznał zeznania prezesa odwołującej się spółki – (...) odnośnie wykonywania przez A. W. umowy w zakresie roznoszenia ulotek, gdyż poza twierdzeniami przedstawicieli E. nie przedstawiono żadnego dowodu w tym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Do ustawowych kompetencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, w szczególności stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych. Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz zasady ustalania składek na ubezpieczenia społeczne oraz podstawy ich wymiaru reguluje ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016r., poz. 963).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu podlegają z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi zleceniobiorcami, oraz osobami z nimi współpracującymi.

Zgodnie natomiast z art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793), do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne zleceniobiorców stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe tych osób. Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami ustawy systemowej.

Natomiast w myśl art. 9 ust. 2 ustawy systemowej (obowiązującego do 1 stycznia 2016 r.), osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10 tej ustawy jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 7 tej ustawy. W przypadku zbiegu kilku tytułów ogólnych obowiązuje zasada pierwszeństwa w czasie, co oznacza, iż obowiązek ubezpieczenia istnieje z tego tytułu, który powstał najwcześniej, przy czym możliwa jest zmiana tytułu ubezpieczenia.

Już sama treść interpretowanego przepisu, odwołującego się wprost do art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej, nie pozostawia wątpliwości, iż w zbiegu, co do zasady, mogą pozostawać dwie lub więcej umowy zlecenia.

Z kolei zasady ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe określone są w art. 18 ust. 1 ustawy systemowej, który stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe

ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 1 8a tej ustawy, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10.

Natomiast art. 18 ust. 3 cyt. ustawy stwarza obowiązek ustalenia podstawy wymiaru składek zgodnie z art. 18 ust. 1 wobec zleceniobiorców, jeżeli w umowie zlecenia określono odpłatność za jej wykonanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 tej ustawy, ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Artykuł 13 pkt 2 ww. ustawy stanowi, iż obowiązek ubezpieczeń zleceniobiorcy istnieje od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia umowy.

Natomiast artykuł 20 ust. 1 cytowanej ustawy wskazuje, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe i ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.

Zaś artykuł 36 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ww. ustawy stanowi, że każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 4 należy do płatnika składek. Zgłoszeń, o których mowa w ust. 2 i 3, dokonuje się w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia.

Przypomnieć należy, iż na gruncie niniejszej sprawy mamy do czynienia z sytuacją, w której ubezpieczonego łączyły ze skarżącą po dwie umowy zlecenia realizowane równolegle: jedna na kwotę ponad tysiąc złotych miesięcznie za czynności ochrony, druga na znacznie niższą kwotę bo 50 zł brutto miesięcznie, przy czym skarżąca odprowadzała składki, kierując się treścią art. 9 ust. 2 ustawy systemowej, jedynie od umowy, z tytułu której przysługiwało zleceniobiorcy niższe wynagrodzenie.

Zważyć przy tym należy, iż umowa zlecenia na kolportaż materiałów reklamowych z wynagrodzeniem w wysokości 50 zł została zawarta 3 czerwca 2013 r. i 1 lutego 2015 r., a umowa zlecenia na wykonywanie usług ochrony mienia zleceniodawcy została zawarta 4 czerwca 2013 r. i 2 lutego 2015 r.

W tej sytuacji Sąd rozważył, czy w istocie wystąpiły przesłanki z art. 9 ust. 2 ustawy systemowej, uzasadniające oskładkowanie umowy przewidującej znacznie niższą kwotę wynagrodzenia, czy też mamy do czynienia z umową nieważną z racji tego, że była umową pozorną czy też nieważną bo zmierzającą do obejścia prawa poprzez celowe zaniżenie składek na ubezpieczenie społeczne.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c., nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Podkreślić w tym miejscu należy, że Uchwała Sądu Izby Cywilnej z dnia 21 lipca 1954 r., I CO 22/54 (OSN 1955 r., poz. 1), według której „pozorność czynności prawnej stwierdzonej dokumentem może być udowodniona za pomocą zeznań świadków i przesłuchania stron również między uczestnikami tej czynności”, jest aktualna również pod rządami aktualnie obowiązującego kodeksu postępowania cywilnego.

W toku niniejszego postępowania, Sąd ustalił, iż każdy pracownik, który zawarł z odwołującą umowę na wykonywanie usług ochrony mienia klientów skarżącej, był zobowiązany do zawarcia także tej drugiej umowy, a w przypadku odmowy – nie zostałby zatrudniony. Zleceniobiorca pomimo braku pełnego realizowania umowy przez A. W. nie rozwiązał z nim umowy i kontynuował współpracę, wypłacając wynagrodzenie za kolportaż.

W kontekście stawianego przez stronę pozwaną zarzutu pozorności umowy na kolportaż ulotek należy poczynić następujące uwagi. Czynnością prawną podjętą w celu obejścia ustawy jest czynność, wprawdzie nieobjęta zakazem prawnym, ale przedsięwzięta w celu osiągnięcia skutku zakazanego przez prawo (System Prawa Prywatnego, tom 2,

pod redakcją Z. Radwańskiego, Warszawa 2002, s. 227-228). Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 25 listopada 2004 r., (I PK 42/04, OSNP 2005 nr 14, poz. 209), stwierdził, że "czynności mające na celu obejście ustawy (in fraudem legis) zawierają jedynie pozór zgodności z ustawą. Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, która z punktu widzenia formalnego (pozornie) nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości (w znaczeniu materialnym) zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane. Chodzi tu zatem o wywołanie skutku sprzecznego z prawem." (podobnie uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2005 r., II UK 141/04, OSNP 2005 nr 15, poz. 235). W uproszczeniu obejście ustawy to zachowanie podmiotu prawa, który napotykać prawny zakaz dokonania określonej czynności prawnej "obchodzi" go w ten sposób, że dokonuje innej niezakazanej formalnie czynności w celu osiągnięcia skutku związanego z czynnością zakazaną, a tym samym sprzecznego z prawem (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005 r., III UK 89/05 - OSNP 2006, nr 11-12, poz. 192 - i tam powołane orzeczenia i poglądy doktryny). Natomiast art. 83 k.c. charakteryzuje czynność prawną pozorną przez wskazanie trzech jej elementów, które muszą wystąpić łącznie: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru. Złożenie oświadczenia woli dla pozoru oznacza, że osoba oświadczająca wolę w każdym wypadku nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Brak zamiaru wywołania skutków prawnych oznacza, że osoba składająca oświadczenie woli albo nie chce w ogóle wywołać żadnych skutków prawnych, albo też chce wywołać inne, niż wynikałoby ze złożonego przez nią oświadczenia woli (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2001 r., II UKN 258/00, OSNAPiUS 2002 nr 21, poz. 527). Czynność zmierzająca do obejścia prawa nie może zatem być jednocześnie czynnością pozorną z tego choćby względu, że pierwsza zostaje rzeczywiście dokonana, druga zaś jest jedynie symulowana (por. wyrok NSA w W. z 16 września 2004 r., (...) 488/04, Monitor Podatkowy 2005 nr 3, s. 43). Przepis art. 83 k.c. i art. 58 § 1 k.c. stanowią odrębne, samodzielne i wykluczające się wzajemnie podstawy nieważności czynności prawnej. Czynność pozorna jest zawsze nieważna. Niekiedy ważna może być w świetle art. 83 § 1 zdanie 2 k.c. czynność ukryta. Dopiero wówczas jest możliwe badanie jej treści i celu w świetle kryteriów wyrażonych w art. 58 k.c. Nie jest więc możliwe obejście prawa poprzez dokonanie czynności prawnej pozornej (zob. np.: W. W.: Obejście prawa jako przyczyna nieważności czynności prawnej, Kwartalnik Prawa Prywatnego 1999 nr 1, s. 69).

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że A. W. co do zasady nie wykonywał umowy kolportażu ulotek, choć taką zawarł na piśmie z odwołującą się spółką i bezsporne jest, że nie jest osobą nie mającą zdolności do czynności prawnych. Nie było podstaw do uznania, że umowa zawarta przez strony jest obarczona wadami oświadczenia woli. Strony zatem zawarły ważną umowę zlecenia na kolportaż ulotek, ale jej zawarcie zmierzało jednak wyłącznie do obejścia prawa. Ubezpieczony już bowiem od czerwca 2013 r. wykonywał na rzecz odwołującej się spółki prace związane z ochroną mienia. Od czerwca 2013 r. zobowiązał się dodatkowo do kolportażu ulotek, jednak wobec braku kwitowania ich odbioru, braku określenia miejsca ich roznoszenia, braku jakiegokolwiek kontroli w zakresie wykonywania tej umowy, trudno uznać, iż umowa ta była faktycznie wykonywana, chociaż spółka realizowała względem niego obowiązek wypłaty wynagrodzenia za te czynności, a A. W. wynagrodzenie to przyjmował wraz z wynagrodzeniem za czynności ochrony. Wykonywaniu prac z zakresu kolportażu ulotek zaprzeczył sam ubezpieczony, który wyjaśnił, iż przedmiotowe umowy z 3 czerwca 2013 r. i 1 lutego 2015 r. zawarte zostały na wypadek konieczności roznoszenia ulotek, co jednak nie nastąpiło.

Instytucja obejścia prawa w świetle art. 58 § 1 k.c. i pojęcie pozornej czynności prawnej w rozumieniu art. 83 k.c., charakteryzują się odmiennością i nie jest możliwe uznanie nieważności umowy zlecenia na kolportaż ulotek na obu tych podstawach prawnych. Nie może być prawidłowa subsumcja tego samego stanu faktycznego do norm prawnych, regulujących instytucje prawne, które, jak obejście prawa i pozorność czynności prawnej, nie mogą w tym samym stanie faktycznym jednocześnie występować.

Zdaniem Sądu, w stanie faktycznym sprawy nie można obu stronom przypisać tego, że w przypadku umowy zlecenia na kolportaż materiałów reklamowych nie miały zamiaru oraz, że nie realizowały konstrukcyjnych obowiązków tejże umowy. W tej sytuacji brak przesłanek do przyjęcia, że umowa ta została zawarta dla pozoru i jako taka jest nieważna. Wbrew twierdzeniom skarżącej - okoliczności ujawnione w toku niniejszego postępowania dają jednak

podstawę do uznania, że pomimo, że czynności kolportażu ulotek nie były wykonywane przez A. W., to odwołująca spółka wypłacała z tego tytułu wynagrodzenie po to, by formalnie zawartą z A. W. jako pierwszą umowę zlecenia na kolportaż ulotek z niższym wynagrodzeniem przyjąć jako jedyny tytuł do objęcia ubezpieczeniem społecznym. Takie zachowanie odwołującej spółki należy ocenić jako służące obejściu prawa bo służące uniknięciu opłacenia składek od wynagrodzenia z tej umowy zlecenia o wyższym wynagrodzeniu, która formalnie zawarta była jako druga w kolejności to jest z datą późniejszą zaledwie jeden dzień. Jeśli zatem (...) Sp. z o.o. zawarła z ubezpieczonym po dwie umowy zlecenia, każdą z nich na wykonywanie innych czynności, a faktycznie, na ich podstawie realizowane były tylko usługi ochrony mienia, to tytułem do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego winny być wynagrodzenia /przychód A. W./ z obu umów. Zatem odprowadzenie przez E. składek na ubezpieczenia społeczne, wypadkowe i zdrowotne jedynie od wynagrodzenia wypłacanego z umowy na kolportaż ulotek jest czynnością sprzeczną z przepisami prawa materialnego. tj. art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 65 § 2 k.c. w zw. z art. 9 ust 2. ustawy o sus w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r. poprzez niewłaściwą interpretację przepisów ustawy z dnia 18.12.2014 roku - o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Taka czynność jako spreczna z prawem narusza art. 58 § 1 k.c., a tym samym jest nieważna. Przypisany skutek nieważności oznacza, że składki winny być odprowadzone od przychodu z obu umów zlecenia. Nadto stronie odwołującej można zarzucić działanie sprzeczne z zasadami współzycia społecznego - art. 58 § 2 k.c. bo naruszające zasadę solidaryzmu ubezpieczeń społecznych, zasadą ochrony interesów i nie pokrzywdzenia innych ubezpieczonych, zasadą nieuprawnionego uszczuplania środków funduszu ubezpieczeń społecznych oraz zasadą uczciwego obrotu prawnego. Wypłata świadczeń z poszczególnych ubezpieczeń następuje z uiszczanych składek, zgodnie z zasadą solidarności ubezpieczonych. Elementy składające się na stosunek ubezpieczenia (składka ubezpieczeniowa oraz ochrona ubezpieczeniowa) nie mają charakteru wzajemnego, bowiem zasada ekwiwalentności świadczeń jest w tym przypadku modyfikowana przez zasadę solidarności społecznej. Innymi słowy, składka w ubezpieczeniach społecznych jest wprawdzie osobistym wkładem ubezpieczonego, ale z przeznaczeniem na tworzenie ogólnego funduszu ubezpieczeniowego, z którego prawo do świadczeń czerpią ci ubezpieczeni, w stosunku do których ziści się określone ryzyko. Zaniżanie bieżących składek na ubezpieczenia społeczne godzi więc w zasadę solidarności ubezpieczonych (vide Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 marca 2013 r. III AUa 1075/12).

Rację ma zatem pozwany organ rentowy, iż umowy zlecenia w zakresie kolportażu ulotek i materiałów reklamowych zostały zawarte z A. W. w celu ustalenia tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od niższej podstawy wymiaru składek, co przekładało się na niższą wysokość składek. Co więcej, ustalenie na jej podstawie tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z podstawą wymiaru składek w kwocie 50 zł przysporzyło płatnikowi składek znaczące oszczędności z tej przyczyny, że z kolejnej umowy zlecenie zwartej w przedmiocie ochrony mienia za wynagrodzeniem znacznie wyższym od wynagrodzenia z pierwszej umowy, nie istniał obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym a tym samym opłacania składek.

Z tych względów uznać należy, iż strona odwołująca zawierała umowy zlecenia na kolportaż ulotek tylko i wyłącznie w kontekście wyłączenia z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia zawieranej w przedmiocie usług ochrony mienia.

Dlatego też, tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych stanowić winny obie umowy, bo z obu umów niezależnie od pierwszeństwa ich zawarcia A. W. miał przychód za wykonywanie wyłącznie usług ochrony.

W ocenie Sądu umowy zawartej przez strony na kolportaż ulotek nie można oceniać tylko przez pryzmat art. 353¹ k.c., zgodnie z którym strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Zasada wolności umów nie może być jednak wykorzystywana instrumentalnie, w szczególności do stworzenia zewnętrznych znamion realizowania umowy (zawarcie umowy na kolportaż ulotek na piśmie, wypłacanie wynagrodzenia i odprowadzanie od niego składek) po to, by uniknąć opłacania wyższych składek od jedynej umowy, która faktycznie była realizowana przez obie strony, tj. umowy na usługę ochrony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu i brak podstaw do jej zmiany, co skutkowało oddaleniem odwołania.

Odnosnie zarzutów zawartych w odwołaniu dotyczących naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego podkreślenia wymaga, iż w postępowaniu przed sądem w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zastosowanie znajdują przepisy k.p.c., a nie przepisy k.p.a. W związku z tym Sąd nie ma możliwości badania w świetle przepisów k.p.a. prawidłowości wydanej przez organ rentowy decyzji. Sąd ubezpieczeń społecznych, jako sąd powszechny, może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego jako przedmiotu odwołania (tak też Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 16 kwietnia 2013 r., sygn. III AUa 1599/12). Wobec tego, podniesione przez odwołującą się spółkę zarzuty dotyczące naruszenia przez organ rentowy przepisów k.p.a. nie podlegają rozpoznaniu w niniejszym postępowaniu.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

O kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku § 2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym do 27 października 2016 r.

SSO Rafał Młyński

(...)